



دانشکده معذسی و علوم کامپیوتر

# برنامه نویسی پیشرفته وحیدی اصل

جلسه دوم - آشنایی با جاوا

- اولین بار توسط شرکت مایکروسیستم (James Gosling) Sun  
ارایه شده است.
- یک زبان شیء گرای همه منظوره می باشد.
- مبتنی بر زبانهای C/C++ می باشد.
- در سال ۲۰۰۹ شرکت مایکروسیستم Sun توسط شرکت  
Oracle (اوراکل) خریداری شده و از آن پس، اوراکل متولی  
جاوا به حساب می آید.



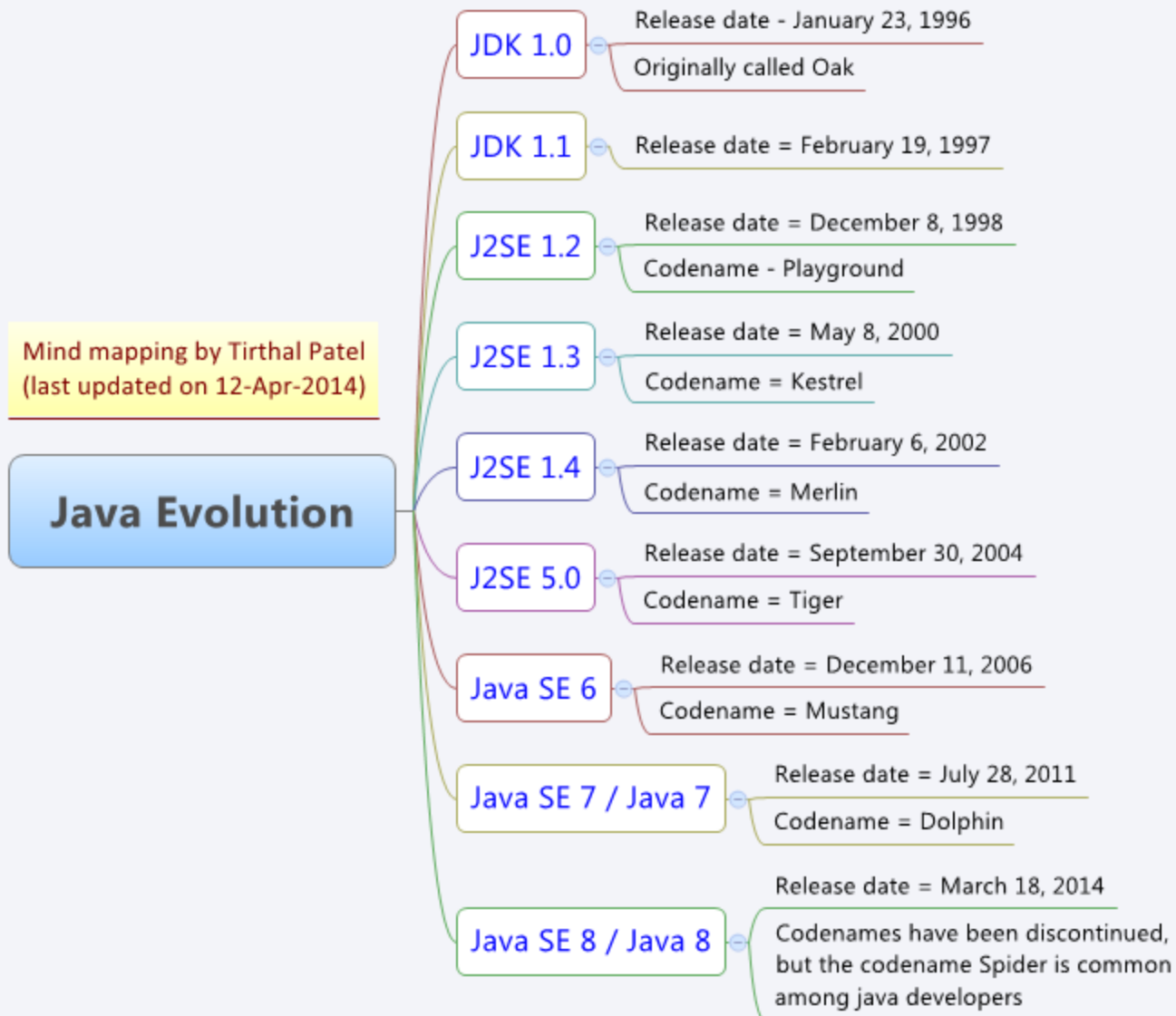
# مروری بر جاوا- جاوا چه زمانی متولد شد؟

1980 - C++ (as C with  
1983 - Ada  
1984 - Common Lisp  
1984 - MATLAB  
1985 - Eiffel  
1986 - Objective-C  
1986 - Erlang  
1987 - Perl  
1988 - Tcl  
1988 - Mathematica  
1989 - FL (Backus);

1990 - Haskell  
1991 - Python  
1991 - Visual Basic  
1991 - HTML (Mark-up Language)  
1993 - Ruby  
1993 - Lua  
1994 - CLOS (part of ANSI Common Lisp)  
1995 - Java  
1995 - Delphi (Object Pascal)  
1995 - JavaScript  
1995 - PHP  
1996 - WebDNA  
1997 - Rebol  
1999 - D

2000 - ActionScript  
2001 - C#  
2001 - Visual Basic .NET  
2002 - F#  
2003 - Groovy  
2003 - Scala  
2003 - Factor  
2007 - Clojure  
2009 - Go  
2011 - Dart

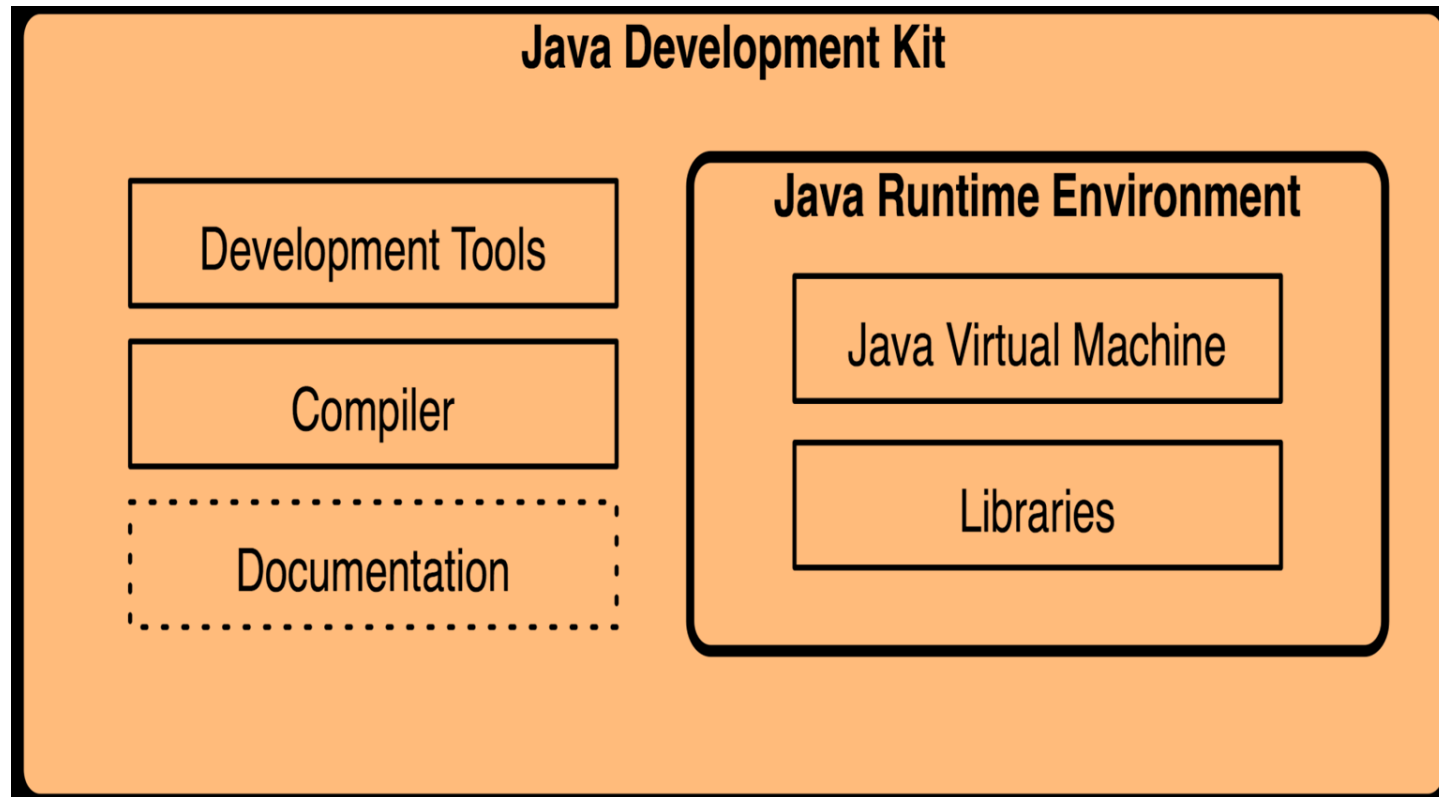
[http://en.wikipedia.org/wiki/History\\_of\\_programming\\_languages](http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_programming_languages)



- با نحوه کامپایل و اجرای جاوا آشنا می شویم.
- یک برنامه ساده می نویسیم.
- با متغیرها و انواع ساده آشنا می شویم.
- با عملگرهای حسابی، رابطه ای و تقدم آنها آشنا می شویم.
- با ساختارهای اولیه این زبان آشنا می شویم.



- در این بخش می خواهیم مراحل را که برای ایجاد و اجرای یک برنامه جاوا در یک محیط توسعه جاوا مورد نیاز است، بیان کنیم.
- برنامه های جاوا عموماً در طی ۵ فاز اجرا می شوند.
- این ۵ فاز عبارتند از نوشتن/ویرایش، کامپایل، بارکردن، درستی سنجی (verify) و اجرا
- ما این مراحل را در قالب **Java SE Development Kit (JDK)** تشریح می کنیم.



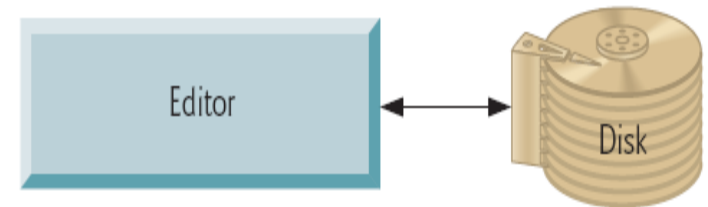
## • فاز اول: نوشتن یک برنامه

- در این فاز در یک نرم افزار ویرایشگر، فایل برنامه را ایجاد می کنیم.  
در ابتدا با استفاده از ویرایشگر (مثل wordpad) یک برنامه جاوا را  
درون فایل تایپ می کنیم (به این برنامه، کد منبع هم گفته می شود).
- سپس تصحیحات لازم را انجام داده و برنامه را بر روی یک حافظه  
جانبی (مثلا در درایو D) ذخیره می کنیم.
- توجه داریم که نام فایل با پسوند java. ذخیره شده باشد.

```

1 // Fig. 2.4: Welcome3.java
2 // Printing multiple lines of text with a single statement.
3
4 public class Welcome3
5 {
6     // main method begins execution of Java application
7     public static void main( String[] args )
8     {
9         System.out.println( "Welcome\nto\nJava\nProgramming!" );
10    } // end method main
11 } // end class Welcome3
    
```

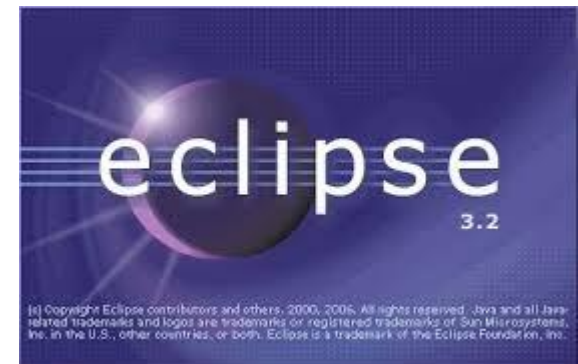
Phase I: Edit





## مراحل تولید و اجرای یک برنامه جاوا-IDE ها

- برای نوشتن، توسعه و اشکالزدایی برنامه ها اغلب از محیطهای توسعه یکپارچه (IDE) استفاده می شود.
- IDE ها ابزارهایی را به هدف پشتیبانی فرآیند توسعه نرم افزار فراهم می سازند.
- این ابزارها شامل ویرایشگرهایی جهت نوشتن و ویرایش برنامه ها، اشکالزدهایی (debuggers) برای یافتن خطاهای منطقی (خطاهایی که سبب می شوند برنامه به درستی کار نکند) هستند.



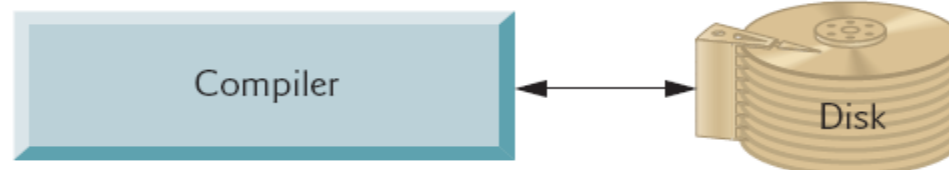
## مراحل تولید و اجرای یک برنامه جاوا-کامپایل یک برنامه جاوا به بایت کد

- در فاز دوم با استفاده از دستور **javac** (کامپایلر جاوا) برنامه نوشته شده کامپایل می شود.
- برای مثال، برای کامپایل یک برنامه به نام **Welcome.java** به شکل زیر عمل می کنیم:

```
javac Welcome.java
```

- این دستور در پنجره **command** سیستم شما ( **command prompt** ) تایپ می شود.
- کامپایلر فایل برنامه شما را دریافت کرده و پس از کامپایل آن، فایلی با پسوند **Welcome.class** ایجاد می کند. این فایل حاوی نسخه کامپایل شده از برنامه خواهد بود.

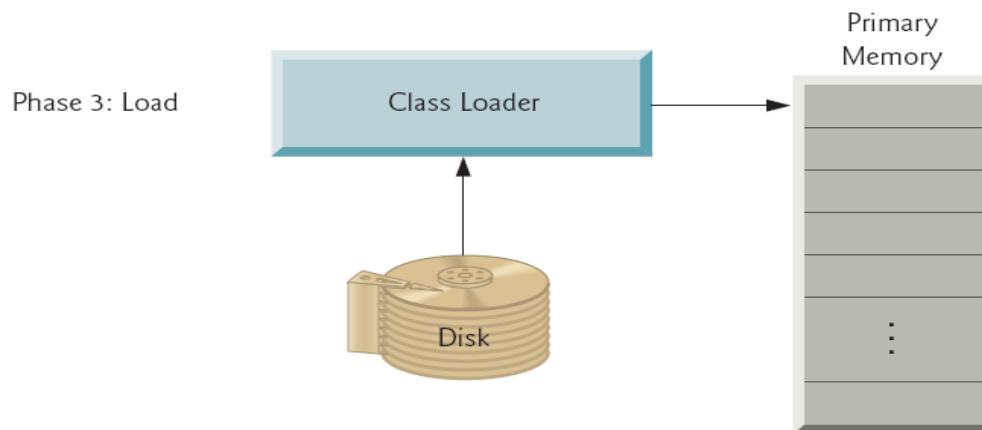
Phase 2: Compile



- بایت کدها به وسیله JVM اجرا می شوند.
- ماشین مجازی جاوا بخشی از JDK و فنداسیون سکوی جاوا (Java Platform) به حساب می آید.
- ماشین مجازی یک برنامه نرم افزاری است که یک کامپیوتر را شبیه سازی می کند، اما سیستم عامل و سخت افزار را که با او در تعامل است از دید کاربر پنهان می سازد.
- ماشین مجازی جاوا لایه ای است بر روی لایه سیستم عامل که سبب می شود برنامه های نوشته شده به جاوا، دغدغه جزئیات لایه های پایتتر (سیستم عامل و سخت افزار) را نداشته باشند.
- JVM یکی از پرتعدادترین ماشینهای مجازی است. مایکروسافت .NET. نیز دارای ساختاری مشابه است.
- برخلاف ماشین مجازی که به سیستم عامل و سخت افزار وابسته هستند، بایت کدها مستقل از سکو به حساب می آیند.
- بنابراین یک بایت کد در سکوهایی مختلف بدون تغییر قابل اجرا می باشد.
- آنها به سخت افزار خاصی وابستگی ندارند و لذا قابل حمل می باشند.
- برای فراخوانی ماشین مجازی به صورت زیر عمل می کنیم:

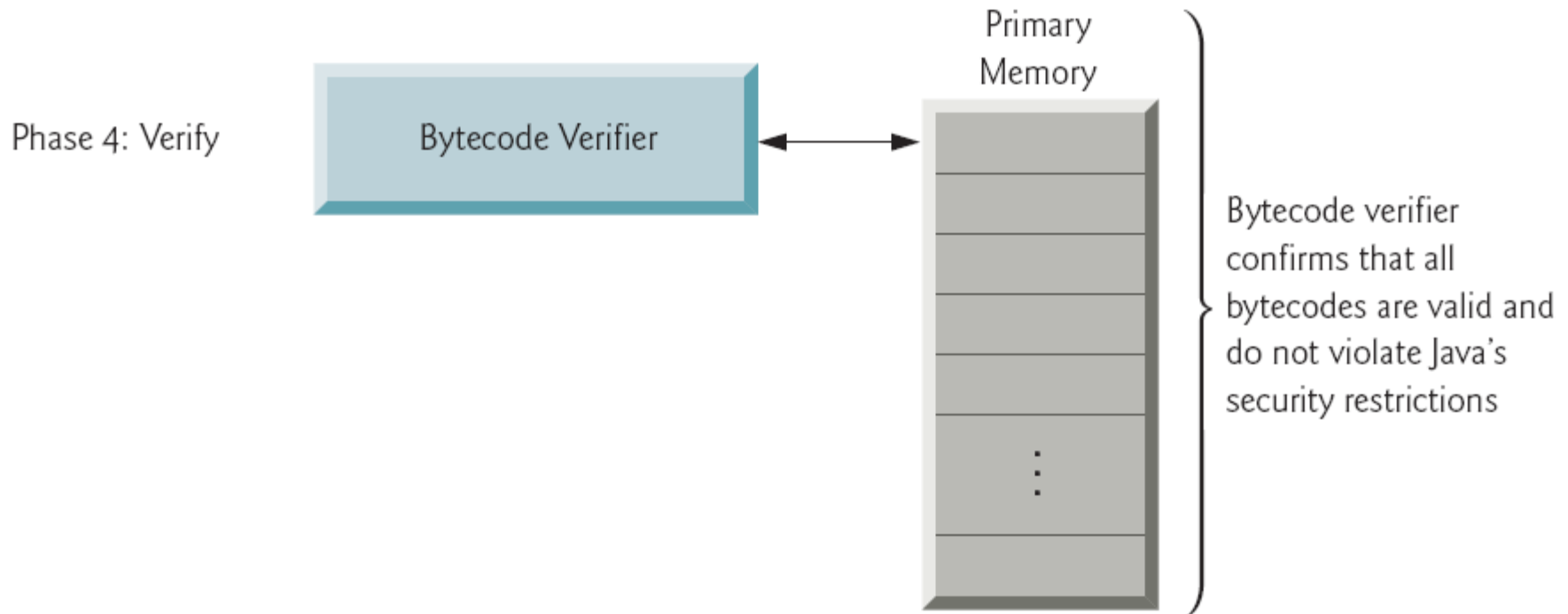
## مراحل تولید و اجرای یک برنامه جاوا-بارکردن برنامه به حافظه

- در فاز سوم، JVM برنامه (بایت کدها) را در حافظه قرار می دهد تا آن را اجرا نماید.
- به این کار بارکردن loading می گویند.
- لودر کلاس JVM فایل های class. ای را که حاوی بایت کدهای برنامه هستند گرفته و آنها را به حافظه اصلی (RAM) منتقل می کند.
- لودر کلاس همچنین همه فایل های class. ای را که برنامه شما به آنها احتیاج دارد و در کتابخانه جاوا موجود است را به حافظه می برد.



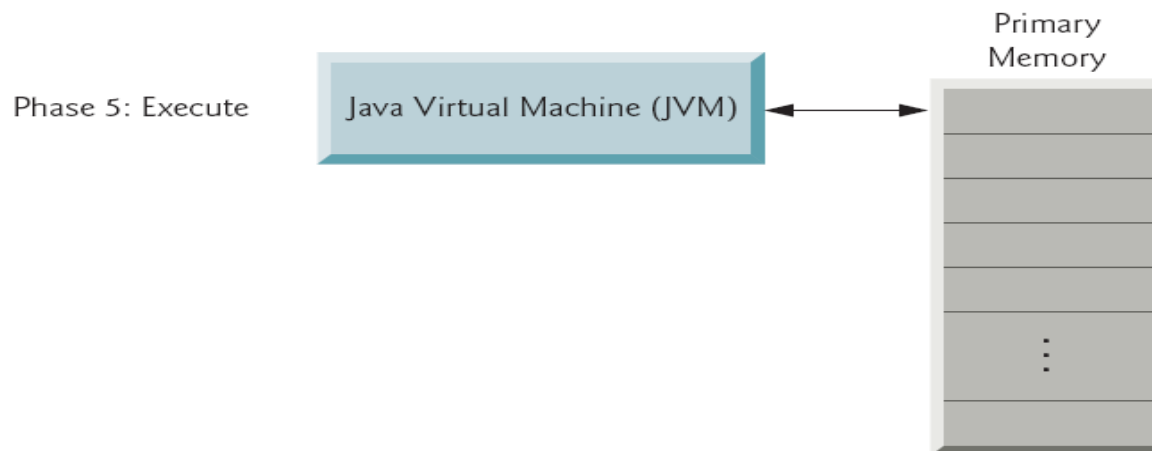
# مراحل تولید و اجرای یک برنامه جاوا-درستی سنجی

- در مرحله ۴ بررسی می شود که بایت کدها قواعد امنیتی جاوا را خدشه دار نمی کنند.
- در صورت تخطی از اصول، خطاهای زمان اجرا (runtime errors) صادر خواهد شد.



# مراحل تولید و اجرای یک برنامه جاوا-اجرا

- در فاز پنجم، JVM بایت کدهای برنامه را اجرا می کند.
- در نسخه های اولیه جاوا، JVM تنها یک مفسر ساده برای اجرای تک به تک بایت کدهای برنامه بود.
- این امر سبب کاهش سرعت زمان اجرا می شد، چون در هر لحظه فقط یک بایت کد تفسیر و اجرا می شد.
- معماری های جدیدتر کامپیوتر امکان اجرای همزمان چندین دستور را در هر لحظه فراهم می کنند.
- JVM های امروزی معمولاً بایت کدها را به صورت ترکیبی از مفسر و کامپایلر لحظه ای (just in-time-JIT) اجرا می کنند.
- در این فرآیند، JVM بایت کدها را در قالب تفسیری تحلیل می کند تا نقاط داغ را (قسمتهایی را که به دفعات اجرا می شوند) شناسایی کند.
- در این لحظه کامپایلر لحظه ای (JIT) فعال می شود و بایت کدها را به زبان ماشین کامپیوتر تبدیل می کند. قسمتهای داغ یکبار به زبان ماشین تبدیل می شوند و بارها اجرا می شوند.



```
C:\sample1>dir
Volume in drive C is C
Volume Serial Number is 04B8-352A

Directory of C:\sample1

10/08/2010    04:53 PM    <DIR>          .
10/08/2010    04:53 PM    <DIR>          ..
10/08/2010    04:47 PM                113 First.java
                1 File(s)                113 bytes
                2 Dir(s)  22,242,201,600 bytes free

C:\sample1>javac First.java

C:\sample1>dir
Volume in drive C is C
Volume Serial Number is 04B8-352A

Directory of C:\sample1

10/08/2010    04:54 PM    <DIR>          .
10/08/2010    04:54 PM    <DIR>          ..
10/08/2010    04:54 PM                412 First.class
10/08/2010    04:47 PM                113 First.java
                2 File(s)                525 bytes
                2 Dir(s)  22,242,201,600 bytes free

C:\sample1>java First
Salam!!!

C:\sample1>_
```

- یک برنامه ساده جاوا تنها از یک کلاس تشکیل شده است.
- نام کلاس با نام فایل برنامه برابر است.
- اسامی **case sensitive** هستند.
- حرف اول اسامی کلاسها بهتر است حرف بزرگ (capital) باشد.
- کلاس حاوی یک متد **main** است.
- هرگاه برنامه اجرا شود، شروع اجرا از متد **main** خواهد بود.



## نوشتن یک برنامه ساده به زبان جاوا-طرز تهیه!

- می خواهیم برنامه ای بنویسیم که یک رشته را در خروجی چاپ کند.
- برای اعلان تنها کلاس برنامه، پیش از نام کلاس از دو لغت `public class` استفاده کنید و در ادامه نام کلاس را بنویسید.
- آنچه در داخل کلاس می نویسید باید میان `{و}` قرار گیرد.
- کلاس حاوی یک متد `main` است.
  - کلمه `main` بعد از سه لغت `public static void` می آید.
  - آنچه در داخل هر متد مانند `main` می نویسید باید میان `{و}` قرار گیرد.
- در داخل پرانترهای `main` عبارت `String[] args` را بنویسید.
- در داخل متد `main` یک دستور بنویسید که نام شما را چاپ کند.
- نام شما در بین " و " قرار بگیرد و رشته حاصل در داخل پرانتز دستور زیر قرار می گیرد:  
`System.out.println()` ;
- بعد از هر دستور غیر شرطی و غیر حلقه یک ; قرار می دهیم.

```
public class First {
    public static void main(String[] args) {
        System.out.println("Salam!!!");
    }
}
```

- یک شناسه دنباله ای از کاراکترها است که می تواند حاوی حروف، ارقام، خط زیرین ( \_ ) و نماد \$ باشد.
- یک شناسه باید با یک حرف یا یک خط زیرین یا یک \$ آغاز شود. نمی تواند با یک رقم شروع شود.
- یک شناسه نمی تواند یک کلمه رزرو شده باشد.
- یک شناسه نمی تواند یکی از کلمات true، false یا null باشد.
- محدودیتی روی طول شناسه وجود ندارد.

boolean	byte	char	double	float	int	long	short	public	private
protected	abstract	final	native	static	strictfp	synchronized	transient	volatile	if
else	do	while	switch	case	default	for	break	continue	assert
class	extends	implements	import	instanceof	interface	new	package	super	this
catch	finally	try	throw	throws	return	void	const	goto	enum

• متغیر چیست؟

• متغیر مانند یک لیوان است (یک محفظه) که می تواند چیزی را در خود نگهداری کند.

• متغیر، قطعه ای از حافظه می باشد که داده ای را نگهداری می کند.

• مثلاً یک عدد، یک رشته یا یک مقدار بولین

• متغیرهای جاوا دارای اندازه مشخص هستند (مستقل از سخت افزار و سیستم عامل -سکو)

• در تعریف متغیر باید حتماً نوع آن مشخص شده باشد، مانند

`int x;`

• یک متغیر باید حتماً پیش از استفاده مقداردهی شود.

- برای مقدار دهی از انتساب (عملگر =) استفاده می شود. مثال:

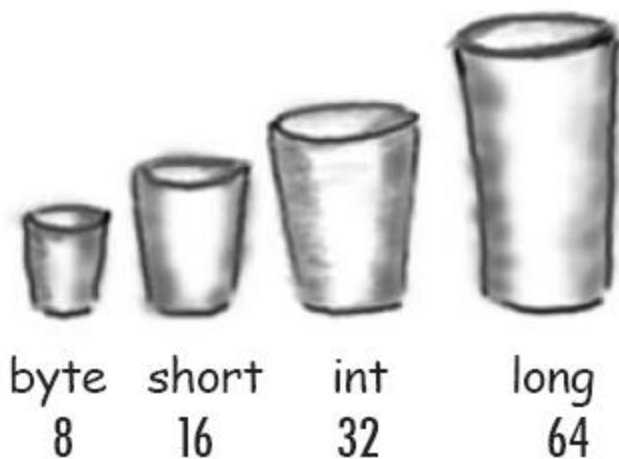
`x=2;`



انواع در

انواع اولیه  
(primitives)

انواع ارجاعی  
(reference)



Type	Contains	Default	Size	Range
boolean	true or false	false	1 bit	NA
char	Unicode character	\u0000	16 bits	\u0000 to \uFFFF
byte	Signed integer	0	8 bits	-128 to 127
short	Signed integer	0	16 bits	-32768 to 32767
int	Signed integer	0	32 bits	-2147483648 to 2147483647
long	Signed integer	0	64 bits	-9223372036854775808 to 9223372036854775807
float	IEEE 754 floating point	0.0	32 bits	$\pm 1.4E-45$ to $\pm 3.4028235E+38$
double	IEEE 754 floating point	0.0	64 bits	$\pm 4.9E-324$ to $\pm 1.7976931348623157E+308$

نماد	مفهوم	مثال	حاصل
+	Addition	$34 + 1$	35
-	Subtraction	$34.0 - 0.1$	33.9
*	Multiplication	$300 * 30$	9000
/	Division	$1.0 / 2.0$	0.5
%	Remainder	$20 \% 3$	2



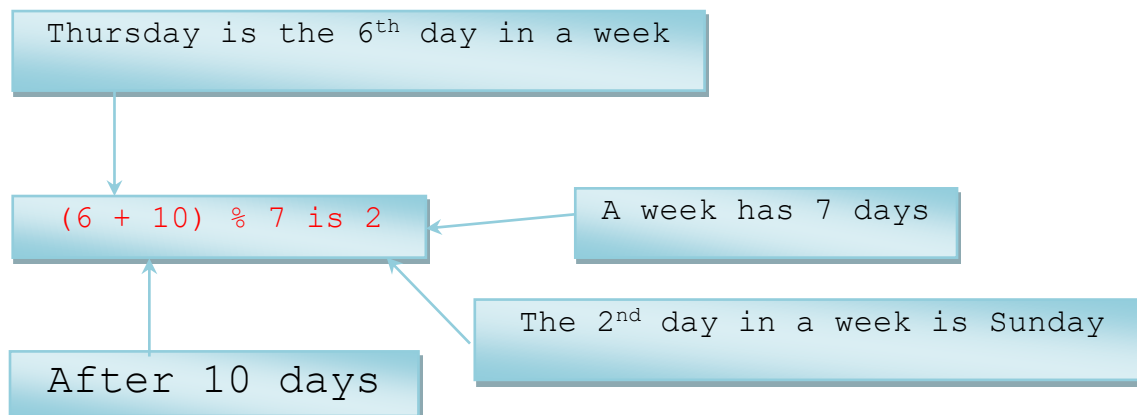
+, -, \*, /, and %

5 / 2 → integer 2.

5.0 / 2 → double 2.5

5 % 2 → 1

- کاربردهای زیادی دارد!
- مثلاً فهمیدن اینکه عددی زوج یا فرد
- حالا فرض کنید امروز پنجشنبه هست و می خواهید ۱۰ روز دیگر به قرار با دوستانتون بگذارید.
- فرمولی ارایه کنید که روز هفته رو مشخص کنه:



Operator(s)	Operation(s)	Order of evaluation (precedence)
* / %	Multiplication Division Remainder	Evaluated first. If there are several operators of this type, they are evaluated from left to right.
+ -	Addition Subtraction	Evaluated next. If there are several operators of this type, they are evaluated from left to right.

- $1 + 2 * 3 = ?$   
– is treated as  $1 + (2 * 3)$

$$3 + 4 * 4 + 5 * (4 + 3) - 1$$

—

■

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

$$\frac{3+4x}{5} - \frac{10(y-5)(a+b+c)}{x} + 9\left(\frac{4}{x} + \frac{9+x}{y}\right)$$

تبدیل می شود به:

$$(3+4*x)/5 - 10*(y-5)*(a+b+c)/x + 9*(4/x + (9+x)/y)$$

Standard algebraic equality or relational operator	Java equality or relational operator	Sample Java condition	Meaning of Java condition
<i>Equality operators</i>			
=	==	x == y	x is equal to y
≠	!=	x != y	x is not equal to y
>	>	x > y	x is greater than y
<	<	x < y	x is less than y
≥	>=	x >= y	x is greater than or equal to y
≤	<=	x <= y	x is less than or equal to y

- هرگاه دو عملگر دارای اولویت یکسان باشند، عبارت براساس شرکت پذیری ارزیابی می شود.
- $x = y = z = 17$ 
  - is treated as  $x = (y = (z = 17))$
  - چون عملگر انتساب دارای شرکت پذیری راست به چپ است.
- $72 / 2 / 3$ 
  - is treated as  $(72 / 2) / 3$
  - چون عملگر تقسیم دارای شرکت پذیری چپ راست به است.

عملگر	مثال	معادل است با
• +=	i += 8	i = i + 8
• -=	f -= 8.0	f = f - 8.0
• *=	i *= 8	i = i * 8
• /=	i /= 8	i = i / 8
• %=	i %= 8	i = i % 8



Operator	Name	Description
<u>++var</u>	preincrement	The expression (++var) increments <u>var</u> by 1 and evaluates to the <i>new</i> value in <u>var</u> <i>after</i> the increment.
<u>var++</u>	postincrement	The expression (var++) evaluates to the <i>original</i> value in <u>var</u> and increments <u>var</u> by 1.
<u>--var</u>	predecrement	The expression (--var) decrements <u>var</u> by 1 and evaluates to the <i>new</i> value in <u>var</u> <i>after</i> the decrement.
<u>var--</u>	postdecrement	The expression (var--) evaluates to the <i>original</i> value in <u>var</u> and decrements <u>var</u> by 1.

# تأثیر استفاده از عملگرهای پیشوندی و پسوندی

```
int i = 10;
int newNum = 10 * i++;
```

Same effect as

```
int i = 10;
int newNum = 10 * (++i);
```

Same effect as

- عملگر + بر روی اشیایی از نوع String سربارگذاری شده است:

- مشابه C++

- این عملگر به ما امکان می دهد چند رشته را بهم هم بچسبانیم.

- اگر یک عبارت با یک String شروع شده باشد و بعد از آن از + استفاده کنیم. تمامی عملوندهای بعدی هم به رشته تبدیل خواهند شد. یک مثال:

```
int x = 0, y = 1, z = 2;
```

```
String myString = "x, y, z ";
```

```
System.out.println(myString + x + y + z);
```

```
public class ComputeArea {
    /** Main method */
    public static void main(String[] args) {
        double radius;
        double area;

        // Assign a radius
        radius = 20;

        // Compute area
        area = radius * radius * 3.14159;

        // Display results
        System.out.println("The area for the circle of radius " +
            radius + " is " + area);
    }
}
```

allocate memory  
for radius

radius

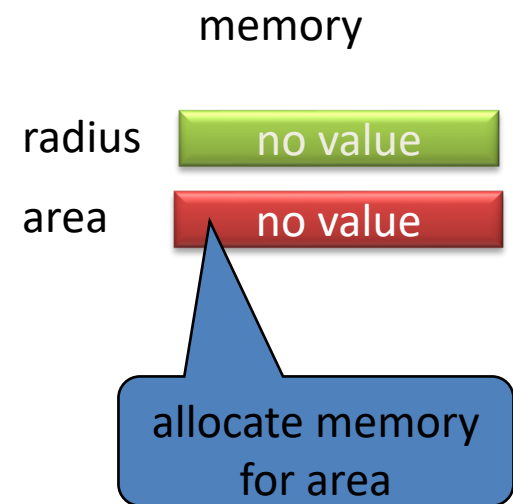
no value

```
public class ComputeArea {
    /** Main method */
    public static void main(String[] args) {
        double radius;
        double area;

        // Assign a radius
        radius = 20;

        // Compute area
        area = radius * radius * 3.14159;

        // Display results
        System.out.println("The area for the circle of radius " +
            radius + " is " + area);
    }
}
```



```
public class ComputeArea {
    /** Main method */
    public static void main(String[] args) {
        double radius;
        double area;

        // Assign a radius
        radius = 20;

        // Compute area
        area = radius * radius * 3.14159;

        // Display results
        System.out.println("The area for the circle of radius " +
            radius + " is " + area);
    }
}
```

radius

area

assign 20 to radius

20

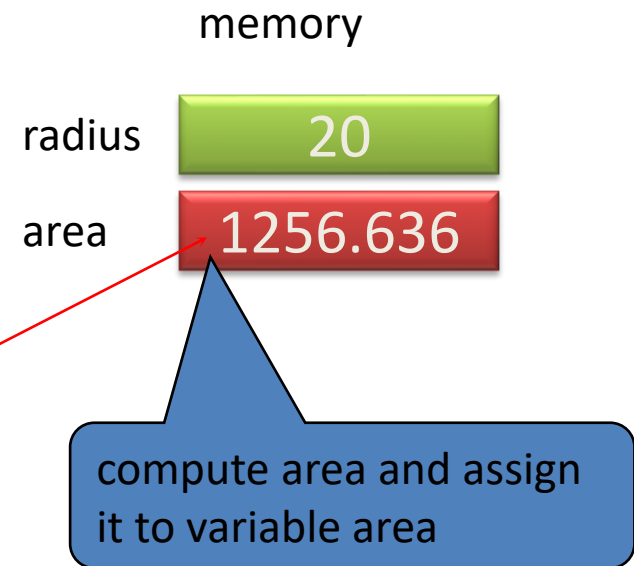
no value

```
public class ComputeArea {
    /** Main method */
    public static void main(String[] args) {
        double radius;
        double area;

        // Assign a radius
        radius = 20;

        // Compute area
        area = radius * radius * 3.14159;

        // Display results
        System.out.println("The area for the circle of radius " +
            radius + " is " + area);
    }
}
```



```
public class ComputeArea {
    /** Main method */
    public static void main(String[] args) {
        double radius;
        double area;

        // Assign a radius
        radius = 20;

        // Compute area
        area = radius * radius * 3.14159;

        // Display results
        System.out.println("The area for the circle of radius " +
            radius + " is " + area);
    }
}
```

memory

radius

20

area

1256.636

print a message to the  
console

```
C:\book>java ComputeArea
The area for the circle of radius 20.0 is 1256.636
```



# خواندن ورودی از کنسول (از کاربر)

- ابتدا باید کتابخانه `java.util.Scanner` را در ابتدای برنامه `import` کنیم:
- سپس یک شیء از نوع `Scanner` ایجاد می کنیم

```
Scanner input = new Scanner(System.in);
```

- از متدهای زیر برای خواندن مقادیری از انواع مختلف استفاده می کنیم:

`next()` برای خواندن یک رشته

`nextByte()` برای خواندن یک مقدار از نوع بایت

`nextInt()` برای خواندن یک مقدار از نوع `int`

`nextShort()` برای خواندن یک مقدار از نوع `short`

`nextLong()` برای خواندن یک مقدار از نوع `long`

`nextFloat()` برای خواندن یک مقدار از نوع `float`

`nextDouble()` برای خواندن یک مقدار از نوع `double`

`nextBoolean()` برای خواندن یک مقدار از نوع `boolean`

برای مثال

```
System.out.print("Enter a double value: ");
Scanner input = new Scanner(System.in);
double d = input.nextDouble();
```

```
import java.util.Scanner;

public class DisplayTime {
    public static void main(String[] args) {
        Scanner input = new Scanner(System.in);
        // Prompt the user for input
        System.out.print("Enter an integer for seconds: ");
        int seconds = input.nextInt();

        int minutes = seconds / 60; // Find minutes in seconds
        int remainingSeconds = seconds % 60; // Seconds remaining
        System.out.println(seconds + " seconds is " + minutes +
            " minutes and " + remainingSeconds + " seconds");
    }
}
```

```
import java.util.Scanner; // Scanner is in the java.util package

public class ComputeAreaWithConsoleInput {
    public static void main(String[] args) {
        // Create a Scanner object
        Scanner input = new Scanner(System.in);

        // Prompt the user to enter a radius
        System.out.print("Enter a number for radius: ");
        double radius = input.nextDouble();

        // Compute area
        double area = radius * radius * 3.14159;

        // Display result
        System.out.println("The area for the circle of radius " +
            radius + " is " + area);
    }
}
```

```
final datatype CONSTANTNAME = VALUE;
```

```
final double PI = 3.14159;
```

```
final int SIZE = 3;
```

- محاسبات بر روی انواع اعشاری ممیز شناور تقریبی و نه قطعی هستند.  
- چون این اعداد با دقت کامل در حافظه ذخیره نمی شوند!  
- برای مثال:

```
System.out.println(1.0 - 0.1 - 0.1 - 0.1 - 0.1 - 0.1);
```

- مقدار 0.50000000000000000001 را چاپ می کند نه 0.5 را
- یا

```
System.out.println(1.0 - 0.9);
```

- مقدار 0.099999999999999999998 را چاپ می کند نه 0.1 را
- مقادیر صحیح (integer) دقیق ذخیره میشوند.
- در نتیجه عملیات روی آنها به نتایج دقیق ختم می شود.

یک لیترال مقداری ثابت است که مستقیماً در برنامه ظاهر می شوند.

برای مثال ۴۱، ۲۳۰۹۹۹ و ۵.۰ در دستورات زیر لیترال هستند.

```
int i = 41;
```

```
long x = 230990;
```

```
double d = 5.0;
```

- لیترالهای ممیز شناور با نقطه ممیز نوشته می شوند.
- به طور پیش فرض از نوع `double` در نظر گرفته می شود.
- برای مثال، `5.0` یک `double` فرض می شود نه یک `float`
- اگر می خواهیم مقدار `float` در نظر گرفته شود باید حرف `f` یا `F` را در انتهای آن تایپ کنیم. مثال:  
 – `100.2f` یا `100.2F`
- اگر بخواهیم مقداری `double` در نظر گرفته شود باید `D` یا `d` را به آن اضافه کنیم. مثال:  
 – `100.2d` یا `100.2D`

- لیترالهای ممیز شناور می توانند به صورت نماد علمی هم بیان شوند.
- برای مثال  $1.23456e+2$  معادل است با 123.456
- یا  $1.23456e-2$  معادل است با 0.0123456
- نماد E یا e توان را مشخص می کند و می تواند به صورت کوچک یا بزرگ نوشته شود.



- دستورات زیر را در نظر بگیرید:

```
byte i = 100;
```

```
long k = i * 3 + 4;
```

```
double d = i * 3.1 + k / 2;
```

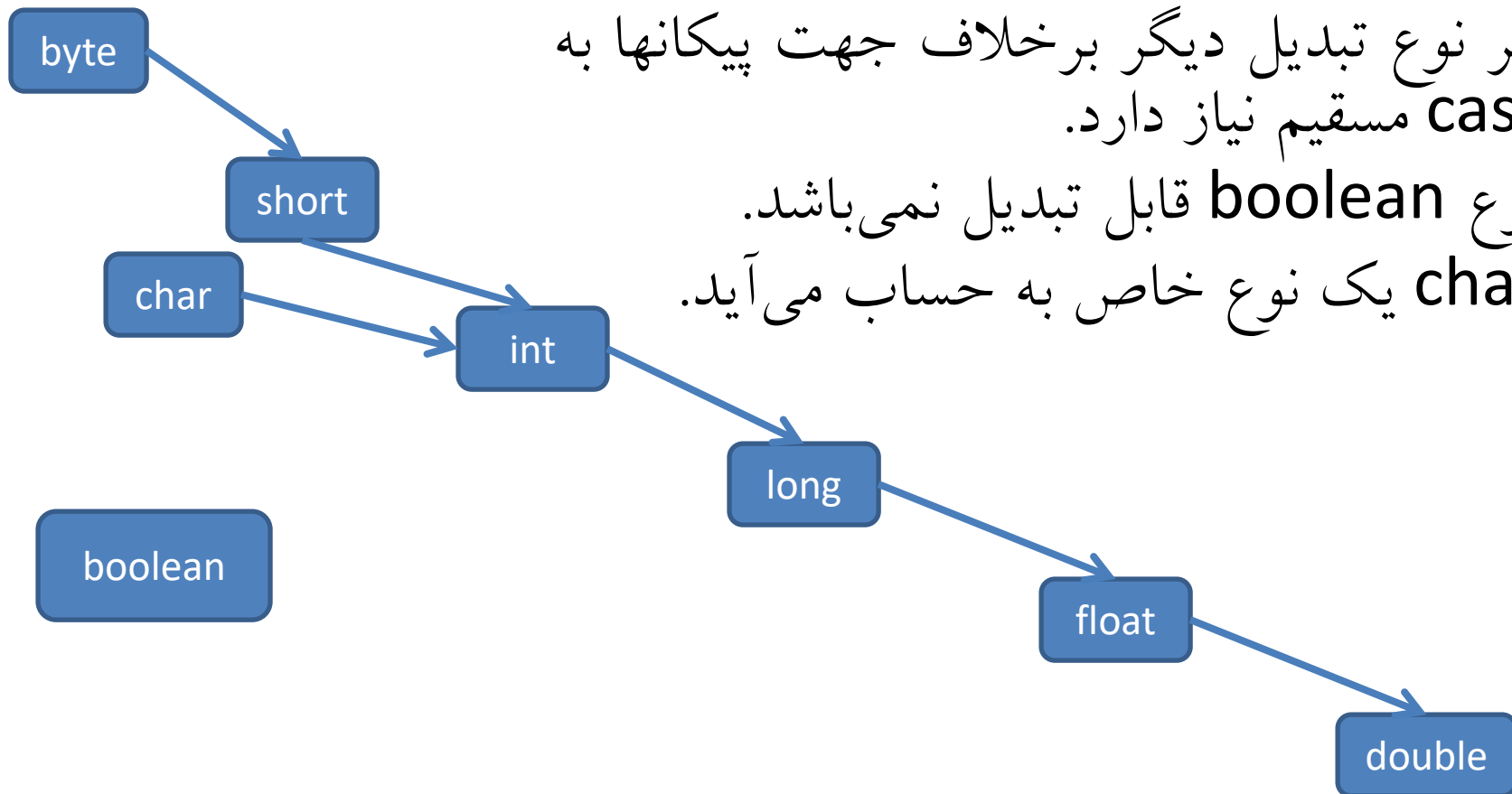
- هرگاه بخواهیم عملیاتی بر روی دو عملوند از دو نوع مختلف انجام دهیم، جاوا به صورت خودکار عملوند را طبق قوانین زیر به نوع مناسب تبدیل می کند:
- 1. اگر یکی از عملوندها از نوع **double** باشد، دیگری نیز به **double** تبدیل می شود.
- 2. در غیر این صورت، اگر یکی **float** باشد، دیگری هم به **float** تبدیل می شود.
- 3. در غیر این صورت، اگر یکی **long** باشد، دیگری به **long** تبدیل می شود.
- 4. در غیر این صورت، هر دو به **int** تبدیل می شوند.



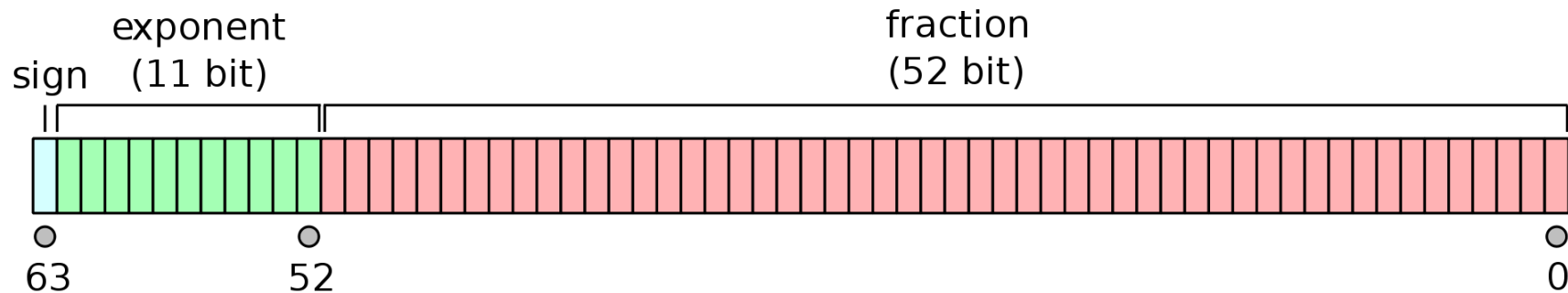
- شما نمی توانید مقداری بزرگتر از اندازه یک لیوان در آن قرار دهید.
- اگر این کار را انجام دهید، ممکن است بخشی از داده را از دست بدهید.
- مثال

```
int x=1000;
byte y=x;
```

- تبدیلهایی که در جهت پیکانها انجام شوند، توسط جاوا و خودکار انجام می شوند.
- پیکانها خاصیت تعدی دارند.
- هر نوع تبدیل دیگر برخلاف جهت پیکانها به **cast** مسقیم نیاز دارد.
- نوع **boolean** قابل تبدیل نمی باشد.
- **char** یک نوع خاص به حساب می آید.



# (numeric type conversion) تبدیل نوع عددی



Implicit casting

```
double d = 3; (type widening)
```

Explicit casting

```
int i = (int)3.0; (type narrowing)
```

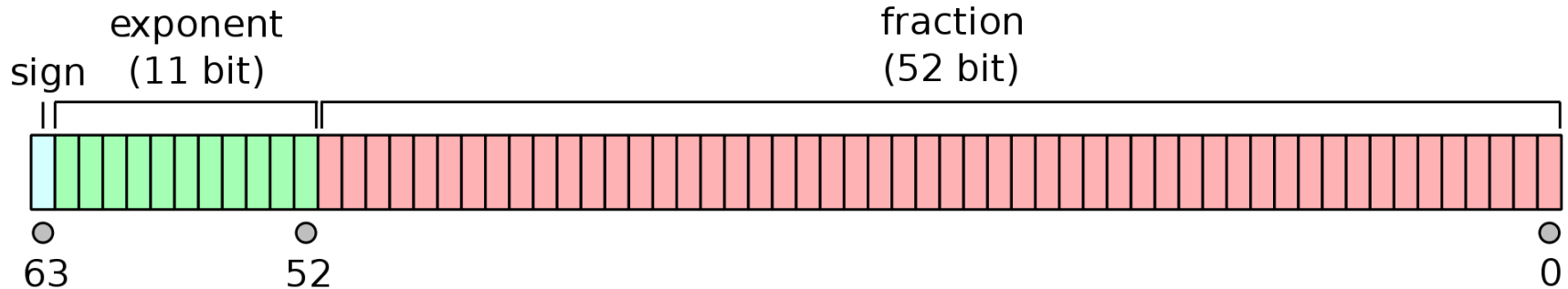
```
int i = (int)3.9; (Fraction part is truncated)
```

range increases

byte, short, int, long, float, double

Convert	Convert To:							
From:	boolean	byte	short	char	int	long	float	double
boolean	-	N	N	N	N	N	N	N
byte	N	-	Y	C	Y	Y	Y	Y
short	N	C	-	C	Y	Y	Y	Y
char	N	C	C	-	Y	Y	Y	Y
int	N	C	C	C	-	Y	Y*	Y
long	N	C	C	C	C	-	Y*	Y*
float	N	C	C	C	C	C	-	Y
double	N	C	C	C	C	C	C	-

- N: تبدیل نمی تواند انجام شود.
- Y: تبدیل به طور خودکار و توسط جاوا انجام می شود.
- C: تبدیل کوتاه کننده (در خلاف جهت پیکانها) است و به cast مستقیم نیاز است.
- Y\*: تبدیل نوع تعریض کننده است، اما ارقام کم ارزش تر ممکن است بر اثر تبدیل، از بین بروند.



```
i = 123456789; //a big integer
f = i; //f stores and approximation of i
System.out.println(f); //output :
    1.23456792E8
i = (int) f;
System.out.println(i); //output :
    123456792
```

- floating-point types are **approximations of numbers**
- They cannot always hold as many significant digits as the integer types

ارقام در مبنای ۱۶ هستند

```
char letter = 'A'; (ASCII)
```

```
char numChar = '4'; (ASCII)
```

```
char letter = '\u0041'; (Unicode)
```

```
char numChar = '\u0034'; (Unicode)
```

نکته: توجه داشته باشید که عملگرهای افزایشی و کاهش می توانند بر روی متغیرهای نوع **char** نیز اعمال شوند تا کاراکتر بعدی یا قبلی **Unicode** را تولید کنند. برای مثال دستور زیر کاراکتر **b** را نمایش می دهد.

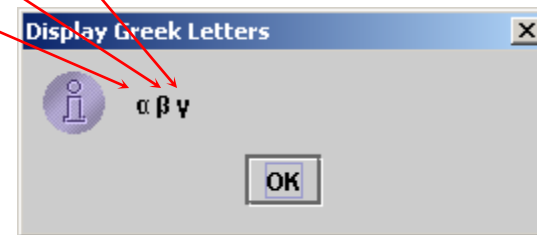
```
char ch = 'a';
```

```
System.out.println(++ch);
```

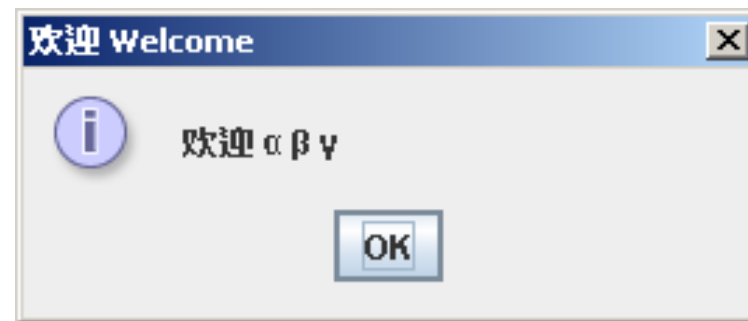


- کاراکترهای جاوا از *Unicode* استفاده می کنند.
- *Unicode* یک فرمت ۱۶بیتی است که از سوی کنسرسیوم یونیکد ارایه شده است تا تبادل، پردازش و نمایش متون به زبانهای مختلف جهان را پشتیبانی کند.
- کدهای یونیکد از دوبایت (۱۶بیت) تشکیل شده اند که پیش از کد، نماد `\u` قرار می گیرد.
- این ۱۶ بیت در مبنای ۱۶ با اعدادی چهار رقمی مشخص می شوند که محدوده ای بین `'\u0000'` تا `'\uFFFF'` را در بر می گیرد. در نتیجه قادر به نمایش حدود 65535 کاراکتر می باشد.
- مجموعه کاراکترهای ASCII زیرمجموعه ای از Unicode است که کاراکترهای `\u0000` تا `\u007f` را در بر می گیرد.

Unicode \u03b1 \u03b2 \u03b3 for three Greek letters



برنامه‌ای بنویسید که دو کاراکتر چینی و سه کاراکتر یونانی نمایش دهد!



`int i = 'a'; // Same as int i = (int) 'a';`

`char c = 97; // Same as char c = (char) 97;`

مجموعه کاراکترهای ASCII زیرمجموعه‌ای از UNICODE بین \u0000 تا \u007f هستند

**TABLE B.1** ASCII Character Set in the Decimal Index

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
0	nul	soh	stx	etx	eot	enq	ack	bel	bs	ht
1	nl	vt	ff	cr	so	si	dle	dcl	dc2	dc3
2	dc4	nak	syn	etb	can	em	sub	esc	fs	gs
3	rs	us	sp	!	"	#	\$	%	&	'
4	(	)	*	+	,	-	.	/	0	1
5	2	3	4	5	6	7	8	9	:	;
6	<	=	>	?	@	A	B	C	D	E
7	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O
8	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y
9	Z	[	\	]	^	_	`	a	b	c
10	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
11	n	o	p	q	r	s	t	u	v	w
12	x	y	z	{		}	~	del		

*The  
End*